

Cartea Profetului Mica

TRĂIEȘTE ÎN LIBERTATE ȘI LUMINĂ

Cartea profetului Mica

Pastor Octavian Baban

Conținut

TRĂIEȘTE ÎN LIBERTATE ȘI LUMINĂ.....	2
GHID INTRODUCATIV.....	4
PROFETUL MICA ȘI MESAJUL SĂU.....	4
<i>Autor și vremea lui.....</i>	<i>4</i>
<i>Vremea lui Mica.....</i>	<i>4</i>
<i>Structura cărții.....</i>	<i>5</i>
<i>Teme teologice principale.....</i>	<i>5</i>
GHID DE STUDIU BIBLIC.....	7
NOIEMBRIE.....	7
8, Mica 1, <i>Pedeapsa necredincioșiei și răsplata ascultării, 1:1-16, Rom.11:21-23.....</i>	<i>7</i>
15, Mica 2, <i>Pedeapsa nedreptății și răsplata dreptății, 2:1-13, 2:1-2, Mat. 5:5-7.....</i>	<i>9</i>
22, Mica 3, <i>Pedeapsa mândriei și răsplata smereniei, 3:1-12, Prov. 3:33-35, 1Petru 5:4-6.....</i>	<i>10</i>
29, Mica 4, <i>Promisiunea izbăvirii, 4:1-13, 4:2, Luca 1:46-55.....</i>	<i>12</i>
DECEMBRIE.....	14
6, Mica 5, <i>Vestirea lui Mesia, 5:1-15, 5:2-5.....</i>	<i>14</i>
13, Mica 6, <i>Nevoia de dreptate, 6:1-16, 6:8; Luca 4:14-21.....</i>	<i>16</i>
20, <i>Nașterea Domnului, Luca 2:1-20, 2:10-11.....</i>	<i>18</i>
27, Mica 7, <i>Fă planuri bazate pe promisiunile lui Dumnezeu, 7:1-20, 7:8-9, 18.....</i>	<i>20</i>

Ghid introductiv

Profetul Mica și mesajul său

Autor și vremea lui

Mica face parte din profeții care au vestit judecățile și promisiunile lui Dumnezeu înainte de exilul lui Israel în Asiria (720 îH) și al regatului lui Iuda în Babilon (586 îH). Perioada acestor profeți pre-exilici acoperă astfel, anii 800-586 îH. Dintre ei fac parte Ioel, Obadia, Iona, Amos, Osea, Isaia, Mica, Naum, Țefania, Habacuc și Ieremia.

Mica era din sud-vestul Ierusalimului, din Moreșet-Gath, o localitate care se afla la aproximativ 30 de km de capitală. El era contemporan cu Isaia – în regatul lui Iuda și cu profeții Iona, Osea și Amos în Israelul de nord. Într-un fel, a făcut o echipă bună cu Isaia, profetul cu origini aristocratice și împreună au vestit atât judecățile lui Dumnezeu cât și timpurile de binecuvântare și restaurare din viitor. Uneori profețiile lor se aseamănă foarte mult.

În vremea lui Mica, împărați la Ierusalim au fost Iotam (742-735 îH), Ahaz (735-715 îH) și Ezechia (715-687 îH). În total, activitatea lui a acoperit aproape 55 de ani. Perioada profeției lui este acoperită de 2 Regi 15-20 și de 2 Cronici 26-30. Deși nu a scris mult, Mica este foarte citat. Astfel, Ieremia 26:18 se referă la el, Magii îl citează în Matei 2:5-6 și la fel și Isus în Matei 10:35-36.

Numele lui Mica este o prescurtare din Micaiah care înseamnă Cine este ca Domnul și Mica face o aluzie la acest nume chiar în cartea sa, în Mica 7:19.

Vremea lui Mica

Mica profețește și despre Ierusalim și despre Samaria, și despre Israelul de nord, și despre regatul lui Iuda. În vremea aceea, Israelul devenea tot mai corupt și idolatru, iar Iuda se depărta de Dumnezeu și încerca alianțe politice cu puterile din jur, cum ar fi Asiria.

Iotam, fiul lui Ozia, a fost un rege bun, un bun credincios și un bun administrator. I-a biruit pe amoniți și a zidit poarta templului. Fiul său, Ahaz a fost unul din regii idolatri, care a căutat alianțe cu poporul păgân al asirienilor în loc să îl caute pe Dumnezeu. El și-a trecut fiul prin foc (2 Regi 16:3) și s-a aliat cu Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, care oricum avea de gând să cucerească Siria și Israelul, apoi Iuda. În

timpul lui Ezechia, a avut loc o adevărată reformă religioasă. S-a sărbătorit unul din cele mai biblice sărbători de Paști sărbătorite în Israel. În același timp, când Asiria a asediat Ierusalimul, Ezechia s-a rugat, iar Domnul i-a ascultat rugăciunea și l-a izbăvit (2 Regi 19:14-19, 35-36).

Structura cărții

Cartea lui Mica se împarte în trei predici mari:

1. Un mesaj de judecată către Iuda și Israel, împărțit în patru secțiuni (1-2)
2. Un mesaj de judecată pentru lideri (3-5)
3. Un mesaj de încurajare și promisiune (6-7)

Alții văd patru părți:

1. Dumnezeu va pedepsi idolatria (1:1-16)
2. Avertizări împotriva conducătorilor politici și religioși (2:1-3:12)
3. Promisiuni despre venirea unui rege-păstor din Betleem (4:1-5:15)
4. Vestirea judecăților și îndurării lui Dumnezeu (6:1-7:20)

Se poate observa un anumit paralelism:

- A. vestirea pedepsei și nimicirii (1:1-16)
 - B. muștrarea decăderii poporului (2:1-13)
 - C. muștrarea liderilor corupți (3:1-12)
 - D. domnia regelui mesianic (4:1-5:15)
 - C* decăderea liderilor, nevoia de Mesia (6:1-16)
 - B* decăderea poporului, doar Domnul e de încredere (7:1-7)
 - A* Domnul va a duce în final vremuri binecuvântate (7:8-20)

Teme teologice principale

Poporul trecea prin vremuri de idolatrie și necinste. Cea mai mare primejdie nu venea atunci din partea năvălitorilor străini, ci din partea idolatriei și necredinței poporului și din partea necinstei și corupției conducătorilor politici și religioși (judecători, preoți, profeți, lideri politici, împărați). Mica 3:1-3 arată decăderea conducătorilor și asuprirea poporului. Mica 2:11 arată că până și profeții erau acceptați dacă profețeau despre petreceri și băutură, nu despre voia Domnului. Poporul parcurgea împreună cu liderii un drum periculos, de la

neglijarea închinării și a Cuvântului Domnului, prin corupție, spre nedreptate, violență și viață păgână. Mica vestește căderea Samariei (1:6), apoi exilul în Babilon al lui Iuda(4:10). În final, el are însă și un mesaj de speranță și restaurare (4:2, etc.). Într-un fel, măreția viitoare a Israelului, ține și de venirea lui Hristos și începutul Bisericii (cf. Nașterea lui Isus, în Betleem, în 5:2). Este important să vedem, în alt verset celebru, în 6:8, Mica arată că Domnul cere dreptate, smerenie, și dragoste – aceasta este religia pe care o așteaptă El. Cine oare ar mai defini astăzi închinarea sau religia în acești termeni simpli, direcți, profund etici?

Ghid de studiu biblic

NOIEMBRIE

8, Mica 1, Pedepșa necredincioșiei și răsplata ascultării, 1:1-16, Romani 11:21-23

De ce este important să studiem cărțile Bibliei? Pentru că ele sunt Cuvântul lui Dumnezeu trimis către noi. Profeții primeau Cuvântul lui Dumnezeu și aveau un fel special de a-l „vedea” (1:1), iar apoi îl transmiteau mai departe. Așa se întâmplă și în cartea lui Mica.

Acest cuvânt al lui Mica se referă la Samaria și Ierusalim, capitalele decăzute ale lui Israel și Iuda, dar se adresează tuturor popoarelor. Domnul este gata să vadă ce fac toate popoarele și să le judece. Forța Domnului este forța Creatorului a toate, în fața căruia munții și apele tremură și se topecs prin văi, ca apele.

Primul pas al rătăcirii este necredincioșia, idolatria, iar unul din semnele mari ale decăderii unei națiuni este decăderea capitalelor (aici Samaria și Ierusalimul). Bucureștiul și orașele mari sunt și ele niște termometre ale problemelor națiunii. Trebuie să ne rugăm pentru ele în mod special. Aici sunt și talentele poporului, dar și marii corupți, marile păcate.

Samaria a fost ușor de accesat de păcatele și de idolatria venită din Galileea, pe valea Iordanului, de la nord la sud. Influențele păgâne din Siria și Mesopotamia veneau repede aici odată cu călătorii, cu ambasadorii, cu comercianții. Dumnezeu judecă cetatea și rătăcirea ei (6-7). Bogățiile ei nu arătau prosperitate, ci adulter, lipsa standardelor, comerț murdar cu oameni și idei.

Mizeria morală și decăderea aceasta au ajuns până la porțile Ierusalimului (8-9). Mica vestește că și aici va ajunge asediul militar și pustiirea. În mod simbolic, el ia atitudinea unui om jefuit și exilat, a unui refugiat: plânge, umblă desculț, strigă (8).

Lucrurile sunt cu atât mai triste cu cât Ierusalimul era mai păzit de munți și fortărețe contra influențelor păgâne. Totuși, cei Ierusalim ajung la fel de păcătoși ca israeliții din Samaria. Importantă este atitudinea inimii, nu obstacolele naturale, geografice.

Mica a compus un cântec al pedepsei în 1:10-15 în care se folosește de numele cetăților ca să le explice în mod memorabil ce primejdii vin asupra poporului. Poate că ne mirăm de ce sunt amintite atâtea orașe pe nume (Gat, Aco, Bet-Leafra, Șafir, Țaanan, Bet-Haețel, Marot, Lachiș, Moreșet-Gat, Aczib, Mareșa, Adulam). Imnul pedepsei din vs. 10-15 dă

un mesaj de judecată foarte relevant, pentru că se referea la înțelesul din numele ebraic al cetățitorilor din Iuda (J. Moffat, T.L. Constable). Iată o încercare de traducere în românește:

10. Nu spuneți lucrul acesta în Gat (Spunești) și nu plângeți în Aco (Plângeni); tăvăliți-vă în țărână la Bet-Leafra (Prăfulești, Casa-Țărânei). 11. Treci, locuitoare din Șafir (Frumușani), cu rușinea descoperită; locuitoarea din Țaanan (Fugăreni) nu îndrăznește să iasă, jalea Bet-Haețelului (Exilați, Casa-plecaților) vă ia gustul să vă opriți în el. 12. Căci locuitoarea din Marot (Amara) tremură pentru pierderea fericirii ei, fiindcă s-a coborât nenorocirea din partea Domnului până la poarta Ierusalimului. 13. Înhamă-ți caii cei iuți la car, locuitoare din Lachis (Fortăreață cu cai); tu ai fost cea dintâi pricină de păcat pentru fiica Sionului (Fortăreață), căci în tine s-au găsit nelegiuirile lui Israel. 14. De aceea te vei despărți de Moreșet-Gat (Proprietăți pentru Gat), casele din Aczib (Amăgeni) vor fi o amăgire pentru împărații lui Israel. 15. Îți voi aduce un nou stăpân, locuitoare din Mareșa (Boieran); slava lui Israel va merge la Adulam (Peștera Adulam).

Domnul spune că necredințioșia lui Israel și Iuda și idolatria lor nu vor rămâne nepedepsite. De ce spune Mica aceste lucruri? Poate că, măcar în al doisprezecelea ceas, națiunea se va trezi și va ști ce se întâmplă cu ea. Poate că se va pocăi. Poate că oamenii din capitală își vor da seama de ce conducerea și exemplul lor este important.

APLICAȚII

De unde vine autoritatea și forța Domnului de a judeca? Cât de mari sunt ele?

Poate o capitală să simbolizeze întregul popor sau nu? Cum ar trebui să ne rugăm pentru București?

Ce vrea să facă Mica atunci când se folosește de numele orașelor în descrierea pedepsei Domnului?

De unde a pornit, conform Mica 1, rătăcirea Israelului și a lui Iuda?

Cum te poate face mândria să devii vulnerabil și să apuci pe căi greșite? Există vreun antidot?

15, Mica 2, Pedeapsa nedreptății și răsplata dreptății, 2:1-13, 2:1-2, Matei 5:5-7

Condamnarea nedreptăților devine mai precisă în capitolul 2. Pe ce ușă intră corupția în viața unui popor, în viața unei Biserici? Prima ușă este influența păgână care afectează liderii și capitala, cea de-a doua ușă a răutății este ușa dorințelor rele, a planurilor rele premeditate, a poftirii și geloziei (1-2). Răul este gândit noaptea („noaptea ca hoții”), pe ascuns, și înfăptuit ziua. Ei doreau să ia casele altora, moștenirile, ogoarele, slujbele. Erau gata să nedreptățească pe cei cinstiți și liniștiți (8), să ia casele familiilor cu mame care își creșteau acolo copii în pace (9), doreau mesaje profetice vesele de petrecere și voie bună (11).

Corupții erau nemulțumiți de profeții drepte și nu doreau să primească mustrări – le socoteau amenințări și ocări nemeritate (6-7). Vestirea pedepsei ca o manifestare de mânie nepotrivită pentru un Dumnezeu măreț. Aceasta era o teologie complet greșită. Conducătorii necinstiți au dorit din totdeauna ca profețiile drepte și mustrările oneste să înceteze. Acum începeau să îi spună și lui Dumnezeu cum trebuie să fie un Dumnezeu universal. Dar Domnul precizează în 2:3-5 că pedeapsa păcatelor va veni, umilirea poporului va fi totală, iar moștenirea evreilor o vor lua cuceritorii păgâni. În 2:10, starea lor de păcat este numită „spurcăciune”, iar pedeapsa va veni cu dureri și exil, și oboseală mare.

Surpriza din Mica 2, apare în vs. 12-13: o promisiune de restaurare a rămășiței poporului, ca pe o turmă mică adunată iar pe pășunea ei și în staulul ei cu un împărat – păstor biruitor, cu Dumnezeu în fruntea poporului. Mica 2:13 aduce aminte de Ioan 10:8-14, sau de Luca 12:32. Matei 5:5-7 spune că moștenirea, hrana și îndurarea le vor avea cei blânzi, cei drepte, cei milostivi.

APLICAȚII

Folosești bine planificarea în liniștea nopții și a odihnei, sau ești tentat să gândești abuzuri ori răzbunări? Ce loc are Domnul în planurile tale?

Prețuiești mustrările lui Dumnezeu sau dorești mai mult mesaje pozitive, deși incorecte? De ce sunt bune mesajele de mustrare cum sunt cele din cartea Mica?

Cui dă Domnul ocazia iertării și restaurării și de ce? Cum se înțelege versetul din Proverbe 24:16, din această perspectivă?

22, Mica 3, Pedepsa mândriei și răsplata smereniei, 3:1-12, Proverbe 3:33-35, 1 Petru 5:4-6

Nesocotirea dreptății este un defect care îi afectează adesea pe oameni, mai ales pe cei cu funcții mari, dar și pe cei simpli. Este un semn de mândrie și încredere în sine, de dispreț față de ceilalți. În capitolul 3, Mica îi judecă pe conducătorii lui Iacov că nu își cunosc datoria (3:1), anume să înțeleagă și să înfăptuiască dreptatea. Dimpotrivă, iată iată ce făceau ei:

* nu recunosc că datoria lor e să studieze dreptatea (Romani 13:4 spune că dregătorul „... este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău.”).

* urăsc binele și iubesc răul (2)

* jefuiesc și asupresc poporul (3)

* Se depărtează cu repulsie de dreptate și sucesc dreptatea, sunt violenți (9-10)

* Ei construiesc Ierusalim pe crimă și sânge

* Conducătorii iau mită, preoții slujesc pe daruri, profeții profețesc pentru bani (în 1 Timotei 6:7-10 se atrage atenția asupra banilor)

Pedepsa celor mândri și nedrepti este că Domnul nu îi va asculta când vor striga la El. Domnul își ascunde fața atunci când facem răul (3:4). În mod asemănător, 1 Petru 3:7 spune că soții care nu fac eforturi să se poarte înțelept și îngăduitor cu soțiile, nu vor fi ascultați nici ei, când vor face rugăciuni.

Auto-înșelarea celor mândri este extrem de periculoasă. Cine face din evlavie și din slujirea spirituală o sursă de câștig murdar, cei ce fac lucrurile doar pentru bani și dau învățături proaste ca să aibă în schimb autoritate și să fie acceptați, se înșeală amarnic. Dumnezeu nu le va răspunde și în loc de revelație vor avea întuneric (6-7).

Profetul cel drept însă, cum este Mica, va vesti adevărul și va expune corupția, păcatul, iar Domnul îi va da putere (8). Domnul va binecuvânta pe cei drepti și smeriți (Prov 3:33-35), și le va da har (1Pet.5:4-6).

APLICAȚII

De ce lipsa dreptății este un sindrom periculos și în conducerea statului, dar și în Biserică?

În ce feluri se poate arăta lipsa dreptății în conducere?

În ce feluri se poate arăta lipsa dreptății în Biserică?

În ce feluri se poate arăta lipsa dreptății și a dragostei în familie?

Care este pedeapsa Domnului pentru lipsa dreptății și pentru iubirea de bani?

Cum putem fi activi ca să sprijinim dreptatea în statul în care trăim?
Cum putem lega aceasta de ascultarea de Dumnezeu și de vestirea evangheliei?

Cum putem deveni noi înșine oameni mai drepecți și mai smeriți, mai iubitori?

29, Mica 4, Promisiunea izbăvirii, 4:1-13, 4:2, Luca 1:46-55.

Capitolul 4 are două părți, 1-8, despre promisiunile Domnului, și 9-13, despre explicații speciale cu privire la lucrarea Domnului în istorie.

Prima parte, 1-8, vine ca o ploaie binecuvântată, după dogoarea judecăților aspre din primele 3 capitole. Dumnezeu nu își abandonează poporul, ci Muntele Sionului, al Casei Domnului, va deveni un centru al învățaturii și al Legii Domnului. Prin cuvintele de încurajare adresate lui Iuda, Domnul vorbește de fapt despre Biserică. Adunarea neamurilor la muntele Sionului reprezintă venirea popoarelor la evanghelia lui Hristos. Versetele 3-4 au fost interpretate fie ca referire la venirea lui Hristos, în ziua judecății, și la viața veșnică, fie ca referire la vremea unui timp de pace universală, dinaintea zilei judecății, în timpul mileniului de pace. Numele Domnului este singurul care face Legea veșniciei. Ziua aceea este o zi a restaurării tuturor: a lui Israel, a celor slabi sau a celor puternici, a celor cu handicap fizic – cărora le era interzisă intrarea în Templu din Ierusalim, în vremea aceea, a celor risipiți printre neamuri. Peste toți aceștia, Domnul este împărat, nu vreun domnitor al vreunui imperiu pământesc. Pacea va fi un bun internațional și stabil, în vremea aceea. Asemănător cu profeția lui Isaia, și Mica vede că armele lor se vor preface în instrumente de agricultură, artele militare vor dispărea, și fiecare va avea o proprietate cu smochin și măslin, și se va simți bine în intimitatea averii sale (Mica 4:1-5 este foarte asemănător cu Isaia 2:2-5, este posibil ca acești doi profeți să se fi consultat în ce privește profeția despre viitorul lui Israel și cum se înțeleg cuvintele Domnului).

Marea bunătate a lui Dumnezeu față de poporul Său se vede în felul în care nu îi pedepsește pentru totdeauna, ci are planuri bune să aducă și binecuvântare și restaurare în viața lor. Mica 4:10-11 arată că exilul Ierusalimului în Babilon este de neevitat (se va întâmpla după aproape 200 de ani de la profeția lui Mica). Dincolo de pedeapsă însă Domnul nu îi adună într-o țară străină ca să îi nimicească, ci ca să îi aducă înapoi.

Politica popoarelor păgâne nu înțelege aceste planuri mari, peste istorie, ale lui Dumnezeu (4:12). Așa se întâmplă și cu Biserica. Ea poate să treacă prin încercări, astăzi, dar dincolo de ele, mâna lui Dumnezeu, lucrează puternic pentru gloria cu care ne vom întâlni la venirea lui Hristos. De multe ori, lucruri asemănătoare se întâmplă și în viața celor credincioși, a persoanelor individuale. Sunt oameni care trec prin vremuri dificile ca mai târziu Domnul să îi înalțe. Promisiunile și grija Domnului sunt o mare încurajare pentru cei credincioși, pentru

cei care se pocăiesc și își recunosc greșelile. Capitolul se încheie cu un verset în întregime pozitiv, o profeție a victoriei lui Israel asupra neamurilor păgâne.

APLICAȚII:

Care este viitorul Bisericii, al istoriei, după Cuvântul Domnului?

Ce înseamnă dacă Dumnezeu poate și să mustre, să pedepsească, dar și să ierte, să binecuvinteze, să restaureze?

În ce fel se înțelege că toate popoarele se vor aduna la Ierusalim să învețe Legea Domnului?

DECEMBRIE

6, Mica 5, Vestirea lui Mesia, 5:1-15, 5:2-5

Capitolul 5 este mai dificil de urmărit în profețiile sale, pentru că are mai multe planuri ale mesajului. Cu toate acestea, în același timp, el are un mesaj profetic măreț. El începe cu versetul 5:1, pe care unii îl așează în capitolul 4 (anume, 4:14). Acest verset anunță atacul Ierusalimului de către babilonieni și tristețea judecării: cetatea este asediată, puterea împărătească și judecătorească din Ierusalim este lovită și distrusă. Israelul este smerit adânc atunci când judecătorul poporului este lovit peste obraz.

În contrast cu această pedeapsă a prezentului vine prima profeție despre viitorul lui Israel, profeția despre Mesia (5:2-5a), noul și adevăratul rege. Simțim deja atmosfera nașterii lui Hristos, Crăciunul este aproape.

În cea mai mică dintre cetățile cu oarecare faimă din Iuda, se va naște Hristos - Mesia, a cărui existență este însă mult mai veche, din veșnicie, pentru că El este Dumnezeu, Fiul, Dumnezeu întrupat. Noul rege al lui Israel va veni din vechime, din neamul celor ascultători de Dumnezeu, și se va naște în cetatea lui David, fiind un urmaș al regelui David. El nu se va naște în Ierusalim, pentru că Ierusalimul era foarte corupt - și va fi judecat de Domnul, ci se va naște din satul lui David. Astfel, Mica scrie cu o atitudine reformatoare, aici, judecând în continuare Ierusalimul. Mesia va conduce cu putere și măreție divină, și va fi glorificat până la marginile pământului. Împărăția lui va cuprinde Israelul și toate neamurile pământului, și chiar mai mult, întreg universul.

A doua profeție despre viitorul lui Israel este în 5:5b-9. Aici este vorba de o eliberare viitoare de sub puterea Asiriei, prin conducerea acestui nou rege mesianic. Este posibil ca pasajul să aibă valoare apocaliptică și să se refere la izbăvirea mesianică de sub puterile mondiale care vor ataca Israelul în vremurile din urmă (Apoc. 19:11-21). Poporul va avea conducători viteji și destoinici („șapte păstori și opt căpetenii”, o expresie care arată destoinicia completă și se poate referi la apostoli. Expresia seamănă cu formula comparativă poetică din Proverbe 30:29. „trei ființe au o ținută frumoasă și patru au mers măreț”... etc.).

Capitolul se încheie cu a treia profeție despre viitorul lui Israel, din 5:10-15. Aici tonul victoriei se schimbă și se vestește o vreme a distrugerii armelor, într-un mod asemănător cu ceea ce se vestește în

Mica 4:1-5. Din nou este vorba despre viitorul adus de regele Mesia, când țara va fi în pace, fără arme de război, fără fortărețe, fără idolatrie și fără descântece și vrăjitorii. De asemenea, versetul 5:15, pare să se refere la judecată și la osânda finala. Ne aduce aminte de Apocalipsa 12:5, „ea (femeia simbolică din Apoc.12) a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.”

APLICAȚII

Ce înțelegem din acest capitol despre nașterea lui Hristos? Cât de bine s-a văzut ea în trecut?

Care sunt problemele pe care le rezolvă domnia lui Hristos? Ce fel de vreumuri aduce ea?

Cum credeți că se îmbină domnia lui Hristos peste neamuri și peste Israel?

Ce se întâmplă cu popoarele care refuză Domnia lui Hristos?

De ce este important Betleemul, în comparație cu Ierusalimul?

În ce fel ne pregătim și noi pentru instaurarea domniei lui Hristos?

13, Mica 6, Nevoia de dreptate, 6:1-16, 6:8; Luca 4:14-21

Capitolul 6 ne întoarce la judecata Domnului asupra poporului Său. Întrebarea din 6:3 răsună și astăzi destul de actual: „de ce obosesc oamenii credincioși în viața de credință și de sfințenie?!” Dumnezeu face o incursiune în istoria lui Israel și dezvoltă întrebarea în așa fel încât să se vadă nevoia de sfințenie. Și noi ne putem aplica această analiză:

a. De ce nu ne aducem aminte că am fost iertați și eliberați de păcate? Am scăpat de Egiptul vechilor obiceiuri ca să înaintăm în credință. Cât am înaintat?

b. Oameni credincioși, învățători și păstori, lideri valoroși ne-au îndrumat pe drumul credinței. Îi respectăm, îi mulțumim Domnului pentru ei?

c. Am fost scăpați de capcanele vieții imorale. Suntem în adevăr atenți și astăzi?

d. Ce fel de viață de închinare ai? Cât de mult ții legătura cu Dumnezeu prin citirea Cuvântului, prin rugăciune, prin închinarea în familie, prin închinarea în Biserică?

e. Ești cumva prea legalist (legalistă) și formal (formală) în închinare? Pui cumva accentul pe forme, pe jertfe, pe programe, și nu pe curăție și sinceritate?

f. Ții seama de esența închinării? Aici versetul 6:8 este fundamental: „ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine decît să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” Câți oameni astăzi întrebați ad-hoc, ar defini așa viața de credință: să faci dreptate, să fii îndurător față de alții, să trăiești cu modestie și echilibru înaintea Domnului? Câți dintre noi ar da definiții mai complicate, mai grele, și pe care, desigur, nu le aplică deloc?

g. Dumnezeu ne întrebă și azi dacă în viața noastră credința înseamnă și cinste, și etică la muncă, în relații sociale și economice: mai există bogății câștigate necinstit? Mai există unități de măsură deficiente, duble, contabilitate măsluită (efa era o măsură de greutate folosită în comerț; efa mică, însemna un kilogram care cântărea mai puțin de un

kilogram)? Mai construim proiecte bazați pe minciună? Mai există abuzuri (silnicie)? Dacă toate acestea mai există în societatea noastră, atunci nu suntem departe de starea poporului evreu din timpul lui Mica.

Pedeapsa Domnului pentru necinste și nedreptate include câteva efecte importante asupra muncii noastre. Lipsa mulțumirii și liniștii sufletești: te hrănești, dar nu ești mulțumit niciodată (nu te sature); ce reușești să salvezi de la dezastru sau să economisești, va cădea pradă unor măsuri necinstite și hoții pe care nu le cunoști, făcute de hoți mai pricepuți decât tine; condițiile de mediu îți vor fi potrivnice, eficiența muncii mereu mai mică decât s-a planificat, roadele mai puține decât te-ai așteptat. Vei munci, vei obține rezultate, dar nu te vei bucura de ele (nu vei gusta uleiul grădinilor cultivate, nici vinul podgoriilor îngrijite).

APLICAȚII

Cum ai defini religia adevărată? Iacov 1:26-27 spune așa „Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religia unui astfel de om este zadarnică. Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.” Crezi că se potrivește cu Mica 6:8?

Cât de importantă este etica la muncă? Ce valoare are pentru mărturia ta creștină? Ce probleme ți se par mai greu de rezolvat în mod cinstit?

În ce feluri se poate arăta legalismul sau formalismul nedorit în Biserică?

20, Nașterea Domnului, Luca 2:1-20, 2:10-11

După o frumoasă serie de profeții străvechi despre nașterea Domnului, textul acestei saptămâni este chiar dintr-o evanghelie, din Luca 2. Observăm că nașterea Domnului se împlinește, așa cum a fost spus în profeți, prin puterea pe care Dumnezeu o are de a-și subordona toate evenimentele. Așa cum profetul Mica a văzut prin Duhul Sfânt, prin timp, Isus s-a născut în Betleemul din Iudeea, în cetatea lui David, și este din seminția lui David. Mântuitorul este anunțat ca „o mare bucurie pentru tot poporul” (2:10). De fapt, pentru toată omenirea.

Cine se bucură de nașterea lui Isus? Toți îngerii, toate cerurile, toți oamenii „plăcuți lui Dumnezeu” (2:14-15). De aceea, ne putem întreba cum să experimentăm și să ne exprimăm și noi această bucurie deosebită? Avem ocazia să privim împreună la profeția lui Mica și la evanghelia lui Luca.

Mica a privit prin credință la promisiunile de mântuire. Pentru el, bucuria era în viitor, pentru noi, bucuria este și în trecut și în viitor. Noi ne bucurăm că Dumnezeu își ține promisiunile și că suntem așteptați de marea zi a întoarcerii lui Hristos, de transformarea întregii lumii, într-o lume plăcută lui Dumnezeu.

Mica nu a văzut corurile de îngeri, dar păstori le-au văzut, au fost martori ai mării cântări în cinstea întrupării Fiului lui Dumnezeu. Domnia lui Hristos nu este numai pentru oameni, și peste pământ, ci peste întreaga lume, peste întregul Univers. Planul lui Dumnezeu îl învățăm treptat din felul în care Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său și din felul în care El își împlinește profețiile. Revelația și înțelegerea lucrării lui Dumnezeu este progresivă. El are toate datele și toate detaliile în mâna Sa. Între timp, noi putem spune tuturor vestea bună a mântuirii prin jertfa lui Hristos.

Păstorii nu doar au auzit vestea îngerilor, ci au și plecat să îl vadă pe Isus, cel de curând născut, pe Maria și pe Iosif care avea grijă de ei. Cuvintele lui Luca ne descriu experiența întâlnirii păstorilor cu Hristos. Au văzut și au auzit toate și toate erau așa cum li s-a vestit (20). Credința în Hristos este o credință a participării și a verificării. Cuvintele profețiilor nu rămân scrise într-o carte, o experiență intelectuală, ci devin experiență de viață, experiență personală.

De fapt, amploarea evenimentului îi ia prin surprindere pe toți. Păstorii au fost uimiți că au găsit totul așa cum li s-a spus. Maria însă nu prevăzuse că la nașterea Fiului ei, întreg cerul va participa. Pentru ea, tot ce au istorisit păstorii, oameni simpli, era o mare confirmare și o mare încurajare că toată jertfa ei a meritat. De asemenea, că toată

jertfirea care mai rămânea de făcut, merită făcută (18-19). Isus este Fiul lui Dumnezeu care aduce mântuire întregii omeniri. Marile minuni și împliniri ale profețiilor, marile intervenții ale lui Dumnezeu merită comunicate unii altora spre încurajare. Dumnezeu este un Dumnezeu al surprizelor frumoase.

Luca nu poate să încheie relatarea nașterii fără să sublinieze că păstorii s-au întors la paza lor de noapte „slăvind și laudând pe Dumnezeu”. Iată, încheierea tuturor lucrurilor. Pentru toate Domnul merită toată lauda și slava, și este o mare satisfacție să îl cunoști pe El în mijlocul lucrărilor Sale și în mijlocul dragostei lui pentru oamenii pe care i-a creat.

APLICAȚII

Ce detalii din cartea profetului Mica vezi să s-au împlinit în evanghelia lui Luca?

Cum te-ai hotărât să vestești cu bucurie, anul acesta, nașterea Mântuitorului?

În ce fel ai planificat să împărtășești cu alții bucuriile mântuirii, experiențele tale cu Dumnezeu?

În ce fel ești încurajat pentru viitor de aceste împliniri ale profețiilor?

Cum crezi că acționează Dumnezeu și azi, prin evenimente, pentru împlinirea Cuvântului Său, a planurilor Sale?

27, Mica 7, Fă planuri bazate pe promisiunile lui Dumnezeu, 7:1-20, 7:8-9, 18

În încheierea cărții, Mica recapitulează totul. Din nou plânge decăderea poporului (7:1-4) și vede profunzimea corupției (7:5-6, 13), privește din nou cu nădejde la mântuirea Domnului (7:7-10), și se încrede în promisiunile și planurile de restaurare ale lui Dumnezeu (7:11-17). Bucuria celui credincios este persoana însăși a Domnului, caracterul Său drept, bun și milostiv (18-20). Cine este ca Domnul? Dumnezeu este, într-adevăr, la înălțime, așa cum cere și celorlalți să fie. La încheierea anului și la începutul unui nou an, merită să ne încredem în îndurarea lui Dumnezeu și să privim cu nădejde la începuturi noi.

Mai întâi, remarcăm tonul plângerii lui Mica, asemănător cu cel din unii psalmi (7:1-4). De exemplu, Psalm 14: 1-3, spune așa, „1. Nebunul zice în inima lui: “Nu este Dumnezeu!” S-au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este nici unul care să facă binele. 2. Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, și care să caute pe Dumnezeu. 3. Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebniți; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.” Mica scrie la aproape două-trei sute de ani după David, dar starea oamenilor nu s-a schimbat în mod radical. Profunzimea corupției afectează și viața de familie, nu te mai poți încrede nici în cei dragi (7:5-6). În mod interesant, de aici va pleca lucrarea de înnoire adusă de Mântuitorul Isus: de la familia dezbinată. El spune însă că neînțelegerile nu vor apărea din cauza celor nedreți, ci din cauză că unii din membrii familiei au găsit dreptatea și mântuirea și vor o viață nouă, mai bună, o viață schimbată (Matei 10:34-37: „34. Să nu credeți că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabă. 35. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa, și pe noră de soacră-sa. 36. Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui. 37. Cine iubește pe tată ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.” Poate acum îl înțelegem și pe Domnul Isus, când a căutat o roadă în Israel, măcar o boabă de strugure sau o smochină, și nu a găsit (Matei 21:18-19).

Deși mai întâi țara va fi pedepsită (7:13), Mica își pune toată încrederea și nădejdea în Domnul (7:7). Deși Domnul își pedepsește copiii, El o face nu spre distrugere, ci spre îndreptare și binecuvântare (8-10). Așa spune și Evrei 12:3-13. Dușmanii copiilor lui Dumnezeu se

bucură de greșelile acestora, dar Dumnezeu îi va restaura. Cel neprihănit de șapte ori cade și se ridică.

În final, Domnul este pentru poporul Său, Păstorul cel Bun (7:14). Într-un fel, istoria eliberării glorioase din Egipt se va repeta. Mica își folosește în final, în chip profetic, și propriul său nume, Micaiah (cine este ca Domnul?) „Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea, și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? El nu-și ține mînia pe vecie, ci îi place îndurarea! 19. El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare neleguirile noastre, și vei arunca în fundul mării toate păcatele lor.” Aceasta este și urarea noastră pentru acest sfârșit și început de an.

APLICAȚII

Deși anul acesta au fost și experiențe frumoase, dar și decepții, care este nădejdea ta și așteptările, în Domnul, pentru anul viitor?

În ce fel ai simți în anul trecut că Domnul este Păstorul cel bun?

A venit Domnul să aducă împăcare în familii și armonie, sau din cauza lui apar conflicte? Este credința în El un început al armoniei și împăcării?

Ai experimentat iertarea și înnoirea Domnului în viața ta? Ce planuri îți faci împreună cu Domnul pentru viitor?